

نوبت

روزنامه سراسری
صبح ایران

خطای محاسباتی در توییت رئیس جمهور

رهبر انقلاب اسلامی در پیام اخیرشان به دو نقطه کانونی تمرکز دشمن اشاره و تأکید داشتند که دشمن در سناریوهای آتی خود بر روی تاب‌آوری و ایجاد اختلال در دستگاه محاسباتی مسئولان حساب ویژه باز کرده است موضوعی که به نظر می‌رسد مورد توجه پزشک‌های قرار نگرفت و در شرایطی که کشور در میان جنگ تمام‌عیار دیگری قرار دارد، با موضعی تهدیدآمیز علیه صداوسیما و فعالان رسانه به اختلافات دامن زد.

۲

رامات دیوید، حیفا و تل‌آویو زیر آتش رفتند؛ ضاحیه بی‌پاسخ نماند

تحمیل معادله جدید به منطقه

مدعیان فعلی وحدت

شهید رئیسی را تخریب می‌کردند

۲

پاکت پیام یا

سپر سیاسی مسئولین!

۷

مذاکره زیر فشار؛ بازتولید نظم نابرابر

دکتر حلیا دوطاقي
پژوهشگر حقوق بین‌الملل

از معاهدات تحمیلی قرن نوزدهم بر چین و امپراتوری عثمانی گرفته تا ترتیبات اقتصادی و قراردادی قرن بیستم، قدرت‌های استعماری همواره کوشیده‌اند روابط سلطه را در قالب زبان حقوق، قرارداد بین‌المللی و «نظم مبتنی بر قواعد» بازتولید کنند. همان‌گونه که شماری از پژوهشگران انتقادی حقوق بین‌الملل نشان داده‌اند، بسیاری از سازوکارهای حقوق قراردادهای بین‌المللی و حقوق فراملی نه برای تحقق برابری حاکمیت‌ها و احترام به استقلال کشورها، بلکه برای حفظ ساختارهای نابرابر اقتصاد جهانی شکل گرفتند.

متن کامل در صفحه ۶

صفحه ۴

اقتصادی

پول سرگردان؛ تولید در حاشیه

موضوع «مدیریت نقدینگی» به یکی از کلیدی‌ترین دغدغه‌های سیاست‌گذاران بدل شده است؛ موضوعی که رهبر انقلاب نیز اخیراً با صراحت بر آن تأکید کرده‌اند و آن را در کنار کاهش تورم و رونق تولید، از اولویت‌های اصلی کشور در شرایط کنونی دانسته‌اند.

صفحه ۳

سیاسی

نوبت تغییر محاسبات دشمن

شامگاه یکشنبه، بالاخره عبور مکرر رژیم صهیونیستی از خطوط قرمز و نقض مکرر آتش‌بس، با واکنش قاطع نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و متحدان آن مواجه شد و جبهه مقاومت متحدانه در دفاع از وحدت ساحات به میدان آمد.

تویت اخیر رئیس جمهور علیه صداوسیما آن هم در میانه جنگ و تنش های منطقه ای، مصداق بارز خطا در دستگاه محاسباتی مسئولان بود

خطای محاسباتی در تویت رئیس جمهور

به دنبال دستیابی به اهداف خود است. موضوعی که به نظر می رسد مورد توجه پزشکبان قرار نگرفت و در شرایطی که کشور در میان جنگ تمام عیار دیگری قرار دارد، با موضوعی تهدیدآمیز علیه صداوسیما و فعالان رسانه به اختلافات دامن زد.

رهبر انقلاب اسلامی در پیام اخیرشان به دو نقطه کانونی تمرکز دشمن اشاره و تأکید داشتند که دشمن در سناریوهای آتی خود بر روی تاب آوری و ایجاد اختلال در دستگاه محاسباتی مسئولان حساب ویژه باز کرده و از طریق ابزارهایی چون کاشت بذ تردید، یأس، ترس، بدگمانی و اختلاف،

جعفر کاظمی

روزنامه نگار

دادن یک زیرساخت ارزشمند حزب الله این حمله خبر داده اند.

مصداق بارز خطای محاسباتی

نکته قابل تأمل دیگر از اظهارات وحدت شکن و تفرقه آمیز رئیس جمهور این بود که مواضع او دقیقاً در مقابل فرامین و توصیه های رهبر انقلاب قرار گرفت. حضرت آیت الله عید مجتبی خامنه ای در پیام اخیرشان که در ۱۴ خرداد ماه منتشر شد، به مکر و اهداف دشمن در خصوص تاب آوری و اختلال در دستگاه محاسباتی مسئولان اشاره و تأکید کرده بودند که دشمن از طریق ابزارهای پنج گانه (تردید، یأس، ترس، بدگمانی و اختلاف) به دنبال برهم زدن وحدت و انسجام ملی است و تصریح داشتند که «همگان با ایستادگی و روشن بینی و حفظ وحدت و انسجام و اعتماد متقابل و همصدایی نکردن با دشمن، نقشه شوم او را خنثی نمایند.» همچنین ایشان در بخشی دیگر از پیام خود تأکید داشتند: «در این مقام، نقش مسئولان در پشتیبانی از این امور بسیار مهم است. هرگونه اقدامی که موجب بدبینی و سرخوردگی آحاد مردم شود، نوعی کمک به دشمن این کشور و مردمانش محسوب می گردد.» به تعبیری دیگر، با وجود اینکه مقام معظم رهبری از اهداف شوم دشمن پرده برداشتند و تأکید کردند که مسئولان از اقدامات و مواضع تفرقه افکن پرهیز کنند، توثیت تهدیدآمیز پزشکبان علیه صداوسیما و فعالان رسانه، عملاً اقدامی تفرقه افکن و مصداق خطای محاسباتی مسئولان بود و چیزی جز دمیدن بر تفرقه و خدشه به انسجام ملی در پی نداشت.

پزشکبان در زمین دشمن بازی می کند
علاوه بر این، مروری بر مواضع دیگر مسئولان عالی رتبه کشورمان حاکی از ایستادگی و ارسال پیام اقتدار و وحدت ایران به دشمن است. از جمله محمدباقر قالیباف در توثیتی در واکنش به تجاوزات به منطقه ضاحیه لبنان نوشت: «نه به آتش بس پایبندند، نه به گفتگو باور دارند و با محاصره دریایی و نقض توافقات درباره لبنان نشان دادند که فقط زبان قدرت می فهمند.» وی در بخش دیگری از توثیت خود افزود: «محاصره دریایی علیه ملت ایران و چراغ سبز امروز آمریکا به رژیم صهیونیستی، پایگاه ها و دارایی های آمریکا و رژیم در منطقه را به اهداف مشروع تبدیل می کند. دست نیروهای مسلح ما مثل همیشه باز است.» علاوه بر این، رئیس قوه قضائیه در حساب کاربری خود نوشت: «میان ایران و مردم لبنان پیوند های مستحکم عقیدتی، ایمانی و معنوی برقرار است.» «پیوندی از جنس خون و حماسه و باور و آرمان؛ پیوندی که در شدیدترین و سخت ترین لحظه ها نیز استوار و روشن و ثاقب می ماند.» به عبارت دیگر، در شرایطی که ترامپ بارها مدعی شده بود که در ایران چنددستگی و اختلاف به وجود آمده است، کنش ها و مواضع اخیر مسعود پزشکبان بازی در زمین دشمن تلقی شده و صراحتاً با فرامین مقام معظم رهبری مغایر است. که البته مواضع اخیر رئیس مجلس و رئیس قوه قضائیه و اقدام نیروهای مسلح کشورمان نشان داد که (ج.ا.و) در برابر نقض آتش بس و ادامه حملات به لبنان، یک موضع مشخص و قاطع دارد.

چند خطای محاسباتی دیگر

«روزنامه نوبنیاد» طی روزهای گذشته در مصاحبه با کارشناسان و فعالان سیاسی به طور ویژه به ابعاد پیام اخیر رهبر انقلاب پرداخت و درباره زوایا، مصادیق و ابعاد متعدد آن گزارشاتی مفصل ارائه کرد. از جمله اینکه در این گزارش ها به مواردی چون «سازش، خروجی خطای محاسباتی مسئولان»، «مصادیق خطاهای محاسباتی مسئولان»، «اگر مذاکره نکنیم، چه کنیم؟ نتیجه تردید است»، «ما نمی توانیم» نتیجه خطا در دستگاه محاسباتی است» پرداخته شد.

مدعیان فعلی وحدت شهید رئیسی را تخریب می کردند

دکتر سپهر خلجی، رئیس شورای اطلاع رسانی دولت سیزدهم در برنامه خیابان انقلاب اظهار داشت: اختلال در دستگاه محاسباتی برخی در دوران شهید رئیسی این گونه بود که حتی بعد از انتخابات هم رقبا رقابت را کنار نگذاشته و دولت را تخریب می کردند. وی افزود: یادتان هست که می گفتند دولت ایشان دولت تک دوره ای است، دولت ناکارآمد است و... اینها در حالی بود که امام شهید ما در تقدیر از شهید رئیسی و دولت سیزدهم بیش از یکصد توصیف و عبارت ویژه بیان فرموده بودند. این اختلال در دستگاه محاسباتی کارگزاران در جمهوری اسلامی بود که در آن زمان بروز پیدا کرد.

پژمانفر: نباید به دشمن فرصت داد

حجت الاسلام پژمانفر رئیس کمیسیون اصل نود مجلس با انتقاد از رویکردهای مداخلات گونه در گذشته، اظهار داشت: نباید موضوعی را که صدها بار تجربه شده، دوباره آزمود. هر زمان که به دشمن فرصت داده ایم، نه تنها موقعیت ما تثبیت نشده، بلکه دشمن از آن برای بازسازی قدرت خود و ضربه زدن استفاده کرده است. تقابل ما با آمریکا و رژیم صهیونیستی ماهوی و برطرف نشدنی است، لذا نباید با اعطای فرصت های جدید، اجازه پیشروی به آن ها داد. نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس، امنیت منطقه را در گرو خروج با تنبیه متجاوزان دانست و خاطر نشان کرد: جمهوری اسلامی ایران این توانمندی را هبردی را دارد که برای آمریکایی های حاضر در پایگاه های منطقه، ناامنی پایدار ایجاد کند. این اقدام مقدمه ای برای تأمین امنیت واقعی منطقه و برچیدن ریشه های فساد صهیونیستی است. دشمن باید درک کند که تعرض به ایران، لبنان یا یمن، بهای سنگینی خواهد داشت که توان پرداخت آن را ندارد.

خضریان: دشمن برای ادامه تجاوز، وعده دروغ می دهد

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس گفت: در طول دوران آتش بس، دشمن به دفعات اقدام به نقض آتش بس در جنوب ایران، جبهه مقاومت و لبنان کرده است. وی افزود: جمهوری اسلامی ایران به دفعات نسبت به اقدامات دشمن هشدار داده و نسبت به پاسخ موشکی به مبدأ تجاوز اقدام کرده است. دشمن تلاش می کند تا با وعده های دروغ، مانع پاسخ ایران به تجاوزات خود شود.

راه ثبات و آرامش از درون جنگ می گذرد

ابراهیم رضایی سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی در صفحه شخصی خود در فضای مجازی، نوشت: نباید دچار خطای محاسباتی شد. راه ثبات و آرامش از درون جنگ می گذرد. اگر خودتان را برای پاسخ قاطع به دشمن آماده نکنید، جنگ درب خانه تان را خواهد زد. نیروهای مسلح ما پس از سکوت صحنه نبرد، بر قوت هایشان افزوده و آسیب هایشان را برطرف کرده اند. ما قوی تر از نهم اسفند آماده هستیم و تا لحظه پشیمانی و تغییر محاسبات ذهنی و ادراکی دشمن سکوت نخواهیم کرد.

میدان

تقدیر فرمانده هوافضای سپاه از حضور ۱۰۰ روزه مردم در خیابان

سردار سید مجید موسوی فرمانده نیروی هوافضای سپاه در پیامی از ۱۰۰ روز حضور مردم در خیابان ها تقدیر و تشکر کرد. متن این پیام به این شرح است: ابتدا از همه مردم مقتدر ولایت مدارو با عزت ایران اسلامی ابراز تشکر دارم از حماسه ای که در طول این ۱۰۰ روز گذشته آفریدید، مردم مبعوث شده ای که به شایستگی مسئولیت خودتان را در بهترین و خطیرترین برهه تاریخ درک کردید و توانستید با اقدامات شایسته خودتان و حضور در میدان دشمن را مأیوس کنید. ما مفتخر بودیم که به واسطه حضور شما در خیابان ها و در میدان ها با اقتدار بایستیم و در ۴۰ روز اقدام عملیاتی بکنیم. اما عملیات شما ۱۰۰ روز به درازا کشید لذا من هم از شما ملت غیور و از همه آحاد ملت و همه کسانی که در قالب این توده عظیم و این انسان های ارزشمند خودشان را به عنوان جمعیت مبعوث شده به نمایش گذاشتند

و انتظار ولایت را در صحنه ظاهر کردند تشکر می کنم. شما مردمی که در اقصاء مختلف در نصاب سنی های مختلف در جنسیت های مختلف به ویژه بانوانی که با وجود همه مسئولیت های خانوادگی میداندارهای ارزشمندی در این صحنه بودند، این مسیر را همچنان تا زمانی که مقام عظمای ولایت اراده می کند حفظ کنید و تلاش داشته باشید که انشاء الله ما بتوانیم با پیوند زدن میدان خیابان و دیپلماسی دشمن را از صحنه تلاش مذبوحانه خارج کنیم و عزت و اقتدار را برای ایران و جهان و ملت های آزاده فراهم کنیم.

پاسداشت

جزئیات مراسم وداع و تشییع پیکر رهبر شهید در مشهد

شمعدری، معاون امنیتی انتظامی استانداری خراسان رضوی در حاشیه نشست خبری تشریح ابعاد، اهداف و برنامه‌های «رویداد نخبگانی خرد ملی برای ایران برخاسته»، و در گفت‌وگو با خبرنگاران اظهار کرد: تصمیم کلی برای برگزاری مراسم تشییع اتخاذ شده است؛ اما زمان و جزئیات دقیق این مراسم صرفاً از طریق دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید اطلاع‌رسانی خواهد شد.

وی درباره آخرین تصمیمات برنامه تشییع و تدفین رهبر شهید انقلاب اسلامی افزود: برنامه تشییع و وداع با پیکر مطهر رهبر شهید از تهران آغاز خواهد شد. پس از ۳ روز وداع و یک روز تشییع پیکر مطهر در تهران، یک روز تشییع در قم انجام می‌شود و پس از آن نیز یک روز تشییع در مشهد انجام می‌شود. براساس مصوبه ملی، هرگونه اطلاع‌رسانی در این زمینه باید تنها از طریق این دفتر انجام شود و سایر نهادها از اعلام مستقل جزئیات خودداری کنند. شمسعدری همچنین با اشاره به ملاحظات اجرایی این مراسم گفت: در طراحی برنامه‌ها تلاش شده است آسایش و ایمنی مردم در اولویت قرار گیرد و از ایجاد ازدحام یا بروز آسیب‌های احتمالی جلوگیری شود. مسیره‌ای در نظر گرفته‌شده برای برگزاری مراسم نیز باید مناسب و قابل تردد باشند. معاون امنیتی و انتظامی استانداری خراسان رضوی ادامه داد: در صورتی که در مسیر نهایی انتخاب‌شده موانعی وجود داشته باشد، شهرداری مشهد مسئول جمع‌آوری موانع و روان سازی مسیر خواهد بود. وی همچنین اعلام کرد: مراسم تشییع و تدفین به صورت جداگانه برگزار می‌شود و طبق برنامه‌ریزی‌ها، تدفین در حرم مطهر رضوی در مشهد انجام خواهد شد.

با عبور متعدد دشمن از خطوط قرمز ایران، نیروهای مسلح کشورمان در واکنشی قاطع از وحدت ساحات جبهه مقاومت حمایت کردند

نوبت تغییر محاسبات دشمن

شامگاه یکشنبه، بالاخره عبور مکرر رژیم صهیونیستی از خطوط قرمز و نقض مکرر آتش بس، با واکنش قاطع میدان مواجه شد و جبهه مقاومت متحده‌اند در دفاع از وحدت ساحات به میدان آمد. همچنان که طی هفته‌های اخیر مسئولان و مقامات نظامی و سیاسی کشورمان تأکید داشتند، آتش بس در لبنان جزئی لاینفک از آتش بس میان آمریکا و ایران بوده است؛ و در نتیجه ایران، همچنان که پیش‌تر گفته بود، در دفاع از متحد راهبردی خود به وعده‌اش وفا کرد.

امیرحسین درکی
روزنامه نگار

نکته قابل توجه در این میان آن است که آتش بس جزو پیش شرط های مصرح ایران برای شرکت در مذاکرات اسلام آباد بود؛ و با وجود گذشت چند هفته، همچون دیگر پیش شرط ایران مبنی بر آزادسازی پول های بلوکه شده، به سرانجامی نرسید. موشک باران سنگین و متواتر سرزمین های اشغالی هر چند با پاسخ های منفعلانه دشمن صهیونیستی مواجه شد، اما توانست قاعده امنیتی جدید منطقه را به طرف های مقابل تحمیل کند. اینکه سکوت دوره نظامی ایران نامحدود نیست و قرار نیست باد اعا های گاه و بیگاه مقامات آمریکایی درباره پیشرفت مذاکرات، تحت هر شرایطی تداوم یابد. شامگاه یکشنبه، به دنبال آغاز موشک باران اراضی اشغالی، موجی از شور و شغف در میادین و خیابان های سراسر کشور حاکم شد؛ و مردمی که یکصد شب با حضور حماسی خود در اجتماعات شبانه، فریاد خونخواهی امام شهید و حمایت از میدان را سرمی دادند، با برافراشتن پرچم حزب الله سرافراز لبنان، حمایت خود را از نیروهای مسلح، سپاه پاسداران و سید مجید نقطه زن ابراز داشتند.

در پاسخ به حملات روز یکشنبه رژیم صهیونیستی به منطقه ضاحیه لبنان، روابط عمومی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی طی بیانیه ای اعلام کرد: «در پاسخ به جنایت گسترده رژیم غاصب صهیونی در جنوب لبنان و کشتار و آواره کردن گسترده مردم مظلوم مناطق صور و نبطیه و سایر نقاط از جمله ضاحیه بیروت»، «پایگاه هوایی رامات دیوید، مبدأ این تجاوزات، هدف موشک های بالستیک نیروی هوافضای سپاه قرار گرفت».

در این بیانیه تأکید شد که «پذیرش آتش بس توسط ما در ۱۹ فروردین ماه، مشروط به توقف آتش در تمام جبهه ها بود؛ لکن مثل همیشه آمریکا و رژیم صهیونی به تعهد خود پایبند نبودند، هم

پتروشیمی، دقایقی پیش صنایع مشابه در حیفا را مورد حمله موشکی قرار دادند. «همچنین در این بیانیه اخطار داده شد: «دشمن صهیونیستی با اقدام علیه اهداف غیرنظامی و هدف قرار دادن صنایع نفتی، بازی خطرناکی را شروع کرد که دامنه آن کلیه اهداف انرژی منطقه را در بر خواهد گرفت؛ و عواقب آن برای اقتصاد جهانی، بر عهده آتش افروز اصلی این میدان، آمریکا می باشد.»

سخنگوی قرارگاه خاتم الانبیا در اطلاعیه ای در خصوص عملیات های اقتدار آمیز نیروهای مسلح کشورمان اعلام کرد: «با وجود هشدارهای قبلی جمهوری اسلامی ایران، رژیم کودک کش صهیونیستی با عبور از همه خطوط قرمز و افزایش حملات در جنوب لبنان، ضاحیه بیروت را هدف قرار داده است. قبلاً اخطار داده بودیم در صورت گسترش جنایت در ضاحیه بیروت، اهدافی را در سرزمین های اشغالی مورد هجوم قرار می دهیم.» وی تأکید کرد: «ارتش صهیونیستی باید حملات خود به جنوب لبنان و ضاحیه را متوقف نماید؛ و در صورت گسترش حملات به آن منطقه و یا پاسخ به اقدام ایران، با ضربات کوبنده تر و پشیمان کننده روبه رو شده و حملات ویرانگری علیه رژیم و حامیان آن آغاز خواهد شد.»

**قرارگاه
خاتم الانبیا؛
توقف عملیات
اعلام می گردد**

قرارگاه خاتم الانبیا اعلام کرد: نیروهای مسلح مقتدر جمهوری اسلامی ایران در راستای حمایت از مردم مظلوم لبنان، پاسخی دردناک به این رژیم دادند. پاسخی که رژیم جعلی صهیونیستی و حامیان آن باید از آن درس عبرت گرفته باشند. بنا بر اعلام این قرارگاه، توقف عملیات نیروهای مسلح اعلام گردید؛ و تأکید شد در صورت تداوم شرارت ها، اقدامات بسیار کوبنده تر از قبل در راه خواهد بود.

رضایی: ما از غنی سازی کوتاه نمی آییم

سرلشکر محسن رضایی در پاسخ به سوالی درباره واکنش ایران به موضوع و درخواست آمریکا در مورد برنامه هسته ای ایران، پاسخ داد: ما از غنی سازی کوتاه نمی آییم و این حق ما در چارچوب حقوق بین الملل است و این سرمایه ماست که در بسیاری از حوزه ها از جمله تولید برق، کشاورزی و پزشکی از این فناوری استفاده می کنیم و در مورد مواد غنی سازی شده، خودمان تصمیم می گیریم و هیچ فشاری را نمی پذیریم.

ذوالقدر: اگر ائتلاف شیطانی خطا کند، منطقه برایش جهنم خواهد شد

دبیر شورای عالی امنیت ملی نوشت: چهار و هفت سال و صد روز مقاومت، از میدان جنگ تا میدان شهر، از میدان شهر تا میدان سیاست و دیپلماسی، نظم امنیتی جهان را دگرگون کرده است. وی افزود: تهدید معتبر را از جایی غیر از واشینگتن و تل آویو جستجو کنید! اگر ائتلاف شیطانی صهیونی-آمریکایی دیگر بار دست از پا خطا کند، منطقه برایش جهنم خواهد شد! پ

فرمانده ارتش: هرگونه تکرار شرارت دشمن، پاسخ ما را شدیدتر می کند

امیرحاتمی فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران گفت: به پشتوانه شما مردم همیشه در صحنه، بار دیگر با اعلام آمادگی کامل ارتش جمهوری اسلامی ایران، هشدار می دهیم مسئولیت تجاوز رژیم صهیونیستی برعهده آمریکاست و در صورت تکرار شرارت های دشمن، اقدامات ما شدیدتر خواهد شد. وی افزود: صد شبانه روز مقاومت و ایستادگی تان، تجلی اراده ملی، اتحاد یک ایران منسجم، فتح قله های تاب آوری و پیام روشن همدلی و اتحاد مقدس، تحت رهبری و فرماندهی امام خامنه ای (مدظله العالی) و پاسخ قاطع ایران یکپارچه به دشمنان غداری است که استقلال و تمامیت ارضی این سرزمین پاک و عزت و امنیت مردم شریفمان را نشانه رفته اند.

انهدام ۴ هسته تروریستی در جنوب شرق کشور

وزارت اطلاعات از انهدام ۴ هسته ی عملیاتی گروهک تروریستی-تکفیری با دستگیری ۱۹ تروریست، کشته شدن ۵ نفر از آنان، کشف سلاح و مواد منفجره فراوان، شهادت یک سرباز گمنام امام زمان (عج) خبر داد. این مزدوران که تحت پوشش گروهک های تروریستی تکفیری مستقر در منطقه فعالیت می کردند، در پوشش های مختلف وارد کشور شده و ماموریت اجرای عملیات انفجاری، ترور و ایجاد ناامنی در حوزه شهرستان های جنوب استان سیستان و بلوچستان، جمع آوری اطلاعات زیرساخت ها و مراکز اقتصادی بندر چابهار را برعهده داشتند. از این مزدوران مقادیر قابل توجهی سلاح های سبک (انواع کلت کمری) و نیمه سنگین (دوشیکا)، تجهیزات انفجاری، ادوات عملیاتی و... کشف و ضبط گردید.

توقیف اموال صدها مزدور به نفع ملت
اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضاییه، با اشاره به اقدامات دستگاه قضایی در شناسایی و توقیف اموال وابستگان به دشمن در داخل کشور، اعلام کرد: تاکنون اموال بیش از صدها نفر از این افراد شناسایی و توقیف شده و پس از بررسی های قضایی و صدور حکم دادگاه، این اموال به نفع ملت مصادره خواهد شد.

مجله آمریکایی نیوز ویک نوشت: ترامپ فکر می‌کرد ایران را تسلیم می‌کند، اما ایران تنگه هرمز را

۱۰۰۰
میلیارد دلار

بست و عرضه یک چهارم نفت جهان را مختل کرد. برآوردهای مستقیم رسمی از هزینه جنگ تا ماه مه به ۲۹ میلیارد دلار رسیده، اما کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند هزینه نهایی، با احتساب بازسازی تسلیحات، تعمیر پایگاه‌های نظامی و مرتبط با جنگ رمضان، از یک تریلیون دلار فراتر رود. برخی رهبران دموکرات هزینه نهایی جنگ با ایران را بین ۶۳۰ میلیارد تا یک تریلیون دلار برآورد کرده‌اند. بستن تنگه هرمز حدود ۲۵ درصد از تأمین نفت خام جهان و ۲۰ درصد از تجارت گاز طبیعی مایع را مختل کرده است که یکی از بزرگ‌ترین شوک‌های انرژی در تاریخ معاصر محسوب می‌شود.

عدد خبر

۵۰
درصد

در استان تهران ۲۵ لیتر نسبت به سال قبل کاهش یافت، گفت: در ابتدای سال آبی جاری (ابتدای مهر ۱۴۰۴) فقط ۲۹ درصد از مشترکان خوش‌مصرف بودند که در حال حاضر به حدود ۵۰ درصد رسیده است. به بیان اینکه هیچ برنامه‌ای برای نوبت‌بندی آب تهران در تابستان نداریم، افزود: میزان بارندگی نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۶ درصد افزایش داشته، اما نسبت به بلندمدت ۳۴ درصد کاهش نشان می‌دهد. در استان تهران، برای وضعیت مطلوب به ۸۵۰ میلیون مترمکعب آب در ذخایر سدهای پنج‌گانه تهران نیاز است اما هم‌اکنون این میزان به حدود ۵۰۰ میلیون مترمکعب رسیده است.

عدد خبر

۱۰۹
درصد

بر اساس داده‌های موسسه تحلیلی «زنتا»، نرخ حمل یک کانتینر ۴۰ فوتی از آسیا به سواحل غربی آمریکا طی یک هفته گذشته ۶۵۵ دلار، معادل ۲۰ درصد، افزایش یافته و به ۳۹۳۳ دلار رسیده؛ رقمی که بالاترین سطح حداقل شش ماه اخیر محسوب می‌شود. هم‌زمان، هزینه حمل کانتینر از آسیا به شمال اروپا نیز با رشد ۷۹۳ دلاری، معادل ۲۷ درصد، به حدود ۳۶۴۹ دلار افزایش یافته است. بررسی آمارها نشان می‌دهد از زمان آغاز جنگ ایران، نرخ حمل کانتینری در مسیر آسیا به آمریکا بیش از ۱۰۹ درصد افزایش یافته و هزینه حمل کالا از آسیا به اروپا نیز بیش از ۵۰ درصد رشد کرده؛ موضوعی که می‌تواند آثار تورمی قابل‌توجهی بر اقتصادهای واردکننده بر جای بگذارد.

عدد خبر

۶۰
میلیون

مدیرعامل اتحادیه سراسری پرورش‌دهندگان مرغ گوشتی از افزایش فعالیت واحدهای تولیدی طبق برنامه‌ریزی‌ها خبر داد و گفت: در ۱۵ روز اخیر حدود ۶۵ میلیون قطعه جوجه‌ریزی انجام شده و تا پایان خرداد میزان جوجه‌ریزی به بیش از ۱۳۶ میلیون قطعه، خواهد رسید. حبیب اسدالله‌نژاد با اشاره به توقف روند افزایش قیمت مرغ افزود: با افزایش تولید در اردیبهشت و انجام ۱۲۱ میلیون قطعه جوجه‌ریزی، عرضه مرغ نسبت به فروردین افزایش یافت که منجر به کاهش قیمت مرغ شد و در خرداد نیز این روند ادامه می‌یابد. اکنون قیمت هر کیلوگرم مرغ زنده در واحدهای تولیدی ۲۵۰ تا ۲۶۰ هزار تومان است که ۱۵ درصد پایین‌تر از قیمت تمام‌شده تولید است و تداوم آن، ضرر تولیدکنندگان را به دنبال دارد.

عدد خبر

نوبنیاد تأکید رهبری بر مهار نقدینگی در روزهای پسا جنگ را بررسی کرد؛

پول سرگردان؛ تولید در حاشیه

اقتصاد ایران در سال‌های اخیر بیش از هر زمان دیگری با پدیده تورم مزمن و جهش‌های پی‌درپی قیمت‌ها مواجه بوده است. در چنین شرایطی، موضوع «مدیریت نقدینگی» به یکی از کلیدی‌ترین دغدغه‌های سیاست‌گذاران و کارشناسان بدل شده است؛ موضوعی که رهبر معظم انقلاب نیز اخیراً با صراحت بر آن تأکید کرده‌اند و آن را در کنار کاهش تورم و رونق تولید، از اولویت‌های اصلی کشور در شرایط کنونی و دوران پسا جنگ دانسته‌اند.

نیما سهیلی
روزنامه‌نگار

و معطوف به امیدآفرینی و آینده‌سازی کشور باشد... ثبات اقتصادی، کاهش تورم، مدیریت نقدینگی، رونق تولید، اصلاح برنامه هفتم پیشرفت و افزودن موارد مربوط به نوسازی و بازسازی خسارات جنگ تحمیلی دوم و سوم را در دستور کار اصلی قرار داده و نقشه راه حرکت دولت و سایر بخش‌ها را در شرایط کنونی و دوران پسا جنگ ترسیم کنند. «این سخنان در شرایطی مطرح می‌شود که بسیاری از اقتصاددانان معتقدند هدایت نقدینگی به سمت تولید یکی از مهم‌ترین پیش‌شرط‌های رشد اقتصادی پایدار محسوب می‌شود و می‌تواند تاب‌آوری اقتصاد ایران را افزایش دهد.

سرمایه‌های مردم در بازارهای غیرمولد

یکی از مهم‌ترین چالش‌های اقتصاد ایران، حرکت سرمایه‌ها به سمت فعالیت‌های غیرمولد است؛ حجت‌الاسلام غلامرضا مصباحی مقدم، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در این باره گفت: مهم‌ترین ظرفیت کشور برای تأمین مالی، منابع و سرمایه‌های در اختیار مردم است. امروز بخش قابل توجهی از نقدینگی و دارایی‌های مردم به سمت خرید ارز، طلا، خودرو، زمین و مسکن حرکت کرده و بسیاری از این خریدها نه برای رفع نیاز مصرفی، بلکه با هدف حفظ ارزش دارایی و ذخیره سرمایه انجام می‌شود. او تأکید کرد: این منابع، منابع کوچکی نیستند و برآوردها نشان می‌دهد ده‌ها میلیارد دلار سرمایه در اختیار مردم قرار دارد که در صورت طراحی ابزارهای مناسب می‌تواند به سمت سرمایه‌گذاری‌های مولد هدایت شود. دولت، بانک مرکزی و بازار سرمایه باید روش‌هایی را به کار گیرند که برای مردم جذابیت داشته باشد و بتواند این منابع را از حالت راکد خارج کرده و به چرخه تولید و سرمایه‌گذاری وارد کند.

نبرد مسیر برای سرمایه‌گذاری تولیدی

جعفر قادری، رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید مجلس، با انتقاد از هجوم نقدینگی به بازار سکه و ارز در زمان تورم می‌گوید: یکی از نقاط ضعف جدی ما در سال‌های گذشته، نبود مسیر مطمئن برای هدایت سرمایه‌های

اقتصاد ایران طی دو دهه گذشته همواره با نرخ‌های بالای تورم روبه‌رو بوده و یکی از عوامل این وضعیت، رشد بی‌ضابطه نقدینگی در کنار افزایش نرخ ارز است. نتایج مدل‌سازی‌های اقتصادی نیز نشان می‌دهد هر یک درصد افزایش در رشد نقدینگی، با یک وقفه زمانی، حدود ۰.۵۷ درصد تورم در اقتصاد ایران ایجاد می‌کند؛ هرچند یکی از دلایل این وضعیت، سیاست‌های ارزی دولت به ویژه در شش ماه گذشته بوده است. با این حال، هدایت نقدینگی به سمت فعالیت‌های تولیدی می‌تواند اهرمی برای کاهش تورم باشد. در همین حال، آخرین داده‌های پولی منتشرشده مربوط به آذرماه ۱۴۰۴ نشان می‌دهد رشد سالانه نقدینگی به ۴۰.۹ درصد رسیده و رشد پایه پولی نیز از مرز ۵۰ درصد عبور کرده است. حجم نقدینگی کشور نیز در پایان پاییز سال گذشته از ۱۳ هزار و ۵۳۴ هزار میلیارد تومان عبور کرده که نسبت به پایان اسفند ۱۴۰۳ رشد ۳۳.۱ درصدی را نشان می‌دهد. کارشناسان معتقدند بخش مهمی از این رشد نقدینگی ناشی از کسری بودجه دولت، استقرار از نظام بانکی، ناترازی بانک‌ها و افزایش پایه پولی است؛ عواملی که موجب شده بخش بزرگی از منابع مالی کشور به جای ورود به چرخه تولید، وارد بازارهای غیرمولد شود.

حضرت آیت‌الله‌عبد مجتبی حسینی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی، هفتم خردادماه اسال در پیام خود به مناسبت سالروز تشکیل نخستین دوره مجلس شورای اسلامی، بر ضرورت توجه جدی به مسائل کلان اقتصادی تأکید کردند. ایشان خطاب به نمایندگان مجلس تأکید کردند: «لازم است مصوبات مجلس با مسائل اصلی کشور و نیازهای مردم نسبتی مستقیم و مشهود داشته باشد

سرمایه‌های سرگردان در خدمت بازسازی

غلامرضا دهقان ناصرآبادی، عضو کمیسیون انرژی مجلس، بازسازی تأسیسات نفتی، گازی، پالایشگاهی و پتروشیمی کشور پس از جنگ رمضان، با طراحی یک نقشه راه ملی، استفاده از توان داخلی و هدایت نقدینگی سرگردان به سمت تولید امکان‌پذیر است. دولت می‌تواند با طراحی مشوق‌های مالی، ابزارهای بیمه‌ای و تسهیلات جذاب، سرمایه‌های خرد و کلان جامعه را وارد پروژه‌های صنعتی کند. این کار نه تنها سبب رونق تولید می‌شود، بلکه از ایجاد حباب‌های اقتصادی غیرمولد نیز جلوگیری می‌کند.

تالار شیشه‌ای

ثبت رکورد ارزش معاملات خرد در روز سرخ بورس

معاملات بازار سهام دیروز (دوشنبه ۱۸ خرداد ۱۴۰۵) تحت تأثیر حوادث منطقه‌ای نزولی شد و همه شاخص‌ها قرمزپوش بودند. بازار تحت تأثیر اخبار جنگ، پرحرکت و با بیش از ۹ هزار میلیارد تومان درخواست فروش در برابر ۱۱ هزار میلیارد تومان تقاضا (خرید) در تابلوی معاملات آغاز به کار کرد. ارزش معاملات خرد در همان نیم ساعت نخست معاملات از مرز ۱۶ هزار میلیارد تومان عبور کرد. با این حال، در پایان نیمه نخست معاملات ۷۶ درصد از نمادها سرخپوش شدند.

بر اساس داده‌های سازمان بورس، دیروز ارزش کل معاملات خرد سهام و صندوق‌های سهامی و پایانی (TAL) به ۳۷ هزار و ۳۸۶ میلیارد تومان رسید. پیش از این، بالاترین رکورد ارزش معاملات خرد در ۲۰ دی ۱۴۰۴ با ۳۴ همت به ثبت رسیده بود. ارزش معاملات خرد روز یکشنبه هفته جاری به مرز ۱۵ همت رسیده بود.

در معاملات دیروز، مجموع ارزش معاملات بازارهای بورس و فرابورس به محدوده ۴۷۱ همت رسید و ارزش کل بازارهای سهام ایران شامل بورس، بازار پایه و فرابورس نیز در محدوده ۱۵ هزار و ۳۷۵ همت قرار گرفت. دیروز همچنین حدود ۶۷۰۰ میلیارد تومان پول حقیقی از چرخه سهام و صندوق‌های سهامی خارج شد و بازار با بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان فروش در برابر ۵.۵ هزار میلیارد تومان خرید پایان یافت.

شاخص کل بورس تهران در پایان معاملات با ۶۷ هزار و ۵۸۳ واحد (۱.۵ درصد) افت به سطح ۴ میلیون و ۴۲۶ هزار و ۲۶ واحد رسید. شاخص هم‌وزن نیز با کاهش ۱۵ هزار و ۶۰۶ واحد (۱.۳ درصد) در محدوده یک میلیون و ۱۸۸ هزار و ۱۴۷ واحد ایستاد. شاخص کل فرابورس ایران نیز با ۳۸۳ واحد کاهش (۱.۱ درصد) به سطح ۳۳ هزار و ۷۶۳ واحد رسید.

بررسی داده‌های مربوط به شاخص‌های صنایع فعال بورس نشان می‌دهد در جریان معاملات روز میانی هفته و هم‌زمان با کاهش شاخص‌های اصلی بازار سهام، منحنی شاخص ۵ صنعت خردفروشی، محصولات غذایی به جز قند، دارو، سیمان و زراعت برخلاف روند عمومی بازار با رشد همراه شدند. همچنین، ۱۵ صنعتی که تا پایان معاملات روز یکشنبه هفته جاری موفق به عبور از سقف تاریخی خود شده بودند، در پایان معاملات دیروز نیز بالاتر از سطوح تاریخی خود باقی ماندند. معاملات صندوق‌های طلا نیز در محدوده منفی ۰.۴ تا ۱.۲ درصد و صندوق‌های نقره در محدوده منفی ۱.۵ تا ۳ درصد قرار داشت. در پایان دادوستدها ۱۹۰ میلیارد تومان از صندوق‌های طلائی و ۵۷ میلیارد تومان از صندوق‌های نقره خارج شد.

نوبنیاد گزارش می‌دهد؛

۷۵ هزار واحد برای میلیون‌ها مستأجر؟

با وجود اعلام آغاز ثبت‌نام طرح مسکن استیجاری برای زوج‌های جوان در سه استان، کارشناسان نسبت به امکان تحقق این طرح تردید جدی دارند. دولت وعده ساخت ۷۵ هزار واحد اجاره‌ای تا سال ۱۴۰۷ را مطرح کرده، اما هنوز منابع مالی و سازوکار دقیق اجرای آن به‌طور شفاف اعلام

نشده است. در شرایطی که حدود نیمی از خانوارهای کشور مستأجر هستند و بازار اجاره با افزایش شدید قیمت‌ها روبه‌روست، تحلیلگران می‌گویند حتی اجرای کامل این طرح نیز تأثیر قابل‌توجهی بر بحران مسکن نخواهد داشت.

حمید کمار

روزنامه‌نگار

آسیب‌پذیری خانوار (نظیر عضو معلول، سالخورده و ...) و از طریق سامانه صورت خواهد پذیرفت.

وزارت راه و شهرسازی تأکید کرد که انعقاد قرارداد اجاره توسط کارگزاران واجد شرایط انجام می‌شود و فرآیند تحویل واحدهای موضوع طرح متعاقباً و به‌نحو مقتضی به متقاضیان واجد شرایط، وفق اولویت‌بندی انجام شده، اطلاع‌رسانی خواهد شد. حداکثر مدت استفاده هر خانوار از مسکن استیجاری ۵ سال و مشروط به برقرار بودن شرایط احراز به‌صورت سالانه است. اجاره‌بهای دریافتی برای زوج‌های واقع در دهک‌های ۲ و ۱ معادل ۳۵ درصد، دهک‌های ۳ و ۴ معادل ۴۵ درصد و دهک‌های ۵ و ۶ معادل ۵۵ درصد اجاره‌بها به نرخ روز است.

مسکن استیجاری بدون تأمین منابع

کارشناس حوزه مسکن درباره طرح اجاره‌داری و مسکن استیجاری وزارت راه و شهرسازی اظهار کرد: اجاره‌داری با توجه به شرایط تورمی موجود در کشور بیشتر نقش یک راهکار موقت را ایفا می‌کند. حتی اگر ۴۰ هزار، ۵۰ هزار یا حتی ۷۰ هزار واحد نیز در این قالب تأمین شود. که با شرایط فعلی چندان در دسترس به نظر نمی‌رسد. وزارت راه و شهرسازی به سختی می‌تواند حتی نیمی از این هدف را محقق کند، زیرا اجرای چنین طرحی به منابع مالی بسیار سنگینی نیاز دارد.

فرشید ایلاتی با اشاره به هزینه‌های اجرای این برنامه گفت: اگر دولت بخواهد یک واحد ۱۰۰ متری در شهر خریداری کند، در مناطق متوسط و پایین شهر حداقل باید حدود ۵ تا ۶ میلیارد تومان هزینه کند و در بسیاری موارد این رقم بیشتر نیز خواهد بود. در صورتی که این رقم برای ۱۰ هزار واحد در نظر گرفته شود، رقمی در حدود ۵۰ تا ۶۰ هزار میلیارد تومان نیاز خواهد بود. چنین منابعی بسیار قابل توجه است و به نظر نمی‌رسد در حال حاضر در اختیار وزارت راه و شهرسازی باشد. وی افزود: علاوه بر این، هنوز شفافیتی درباره نحوه اجرای این طرح اعلام نشده است؛ مشخص نیست این واحدها با چه شرایطی خریداری خواهند شد و قرار است از چه کسانی خرید انجام شود.

اولویت دولت طرح‌های نیمه تمام باشد

ایلاتی تأکید کرد: در شرایط فعلی، اولویت باید تکمیل طرح‌هایی باشد که در قالب مسکن حمایتی یا نهضت ملی مسکن آغاز شده‌اند. با توجه به تأخیرهایی که در اجرای این پروژه‌ها به وجود آمده است، در مقایسه با سال گذشته در برخی مصالح ساختمانی حتی تا ۱۰۰ درصد افزایش قیمت مشاهده می‌شود. وی ادامه داد: این مسئله باعث می‌شود آورده متقاضیان یا سهمی که باید در کنار تسهیلات ۵۰۰ یا ۶۰۰ میلیون تومانی پرداخت کنند بسیار سنگین شود و در نتیجه بسیاری از متقاضیان عملاً توان تأمین آورده خود را از دست بدهند. این کارشناس حوزه مسکن گفت: اگر دولت تمرکز خود را بر تکمیل سریع ترابین پروژه‌ها قرار دهد، نتیجه آن به مراتب مؤثرتر از ورود به طرح خرید واحد برای اجاره‌داری خواهد بود؛ به‌ویژه اینکه علاوه بر ابهام در نحوه خرید، درباره نحوه بهره‌برداری از این واحدها نیز پرسش‌های متعددی مطرح است. حتی اگر فرض شود دولت این واحدها را خریداری کند، باید مشخص شود از چه منابعی و با چه سازوکاری قرار است این واحدها اجاره داده شوند، با چه شرایطی و برای چه گروه‌هایی از متقاضیان.

طرح دولت پاسخگوی

یک درصد از مستأجران

وی با اشاره به آمارهای مطرح‌شده در این حوزه اظهار کرد: براساس اظهارات معاون مسکن وزارت راه و شهرسازی، برنامه ساخت حدود ۷۵ هزار واحد در بازه دو ساله تدوین شده و برای هراسان سهمیه‌ای در نظر گرفته شده است. این مصوبه مربوط به حدود دو سال قبل است و براساس همان برنامه، باید از حدود دو سال پیش روند ساخت این واحدها آغاز می‌شد، در حالی که هنوز حتی ۱۰ هزار واحد نیز محقق نشده است. ایلاتی درباره جامعه هدف این طرح نیز گفت: آن‌گونه که مطرح شده، این برنامه برای پنج دهک نخست درآمدی در نظر گرفته شده است؛ با این حال باید توجه داشت که حدود ۲۷ درصد جمعیت کشور مستأجر هستند. در چنین شرایطی حتی اگر ۷۰ هزار واحد نیز تأمین شود، در برابر حدود ۷ میلیون خانوار مستأجر پاسخگوی نیاز موجود نخواهد بود و نسبت آن تقریباً یک به صد خواهد بود.

یادداشت

مسکن استیجاری؛

راه‌حل یا اقدام نمایشی؟

مجید گودرزی
کارشناس حوزه مسکن

بسیاری از کشورها تجربه مسکن استیجاری را دارند؛ اما با توجه به اینکه بخش عظیمی از جمعیت کشور ما مستأجر هستند. به‌گونه‌ای که در تهران نزدیک ۴۸ تا ۴۹ درصد خانوارها در واحدهای استیجاری سکونت دارند. این پرسش مطرح است که آیا این شیوه می‌تواند مشکل مسکن، به‌ویژه در بخش استیجاری، را حل کند یا خیر. این موضوع ناشی از برداشت نادرست از یک اقدام درست است. در اغلب کشورهای دنیا، مسکن استیجاری وجود دارد، اما معمولاً شهرداری‌ها مجری این طرح‌ها هستند، نه وزارتخانه‌های مسکن. وزارتخانه‌ها اصولاً قابلیت‌های لازم برای تعمیر، نگهداری و مدیریت اجاره‌داری حرفه‌ای را ندارند و این موضوع در حیطه وظایف آن‌ها تعریف نشده است. از این منظر، ورود مستقیم دولت به این حوزه یک بدعت نادرست است.

در بسیاری از کشورها دولت‌ها به سمت ساخت مسکن اجتماعی حرکت کرده‌اند. اینکه دولت برای هفت میلیون خانوار مستأجر تنها ۱۰ هزار واحد مسکن استیجاری احداث و راه‌اندازی کند، چندان مفید نخواهد بود و بیشتر جنبه نمایشی و تبلیغاتی دارد. بازار مسکن همچنان ملتهب است و دولت هر از چند گاهی اقداماتی تبلیغاتی انجام می‌دهد و وارد حوزه‌هایی می‌شود که اساساً نباید در آن‌ها مداخله کند. زمانی که دولت جدید روی کار آمد و کمیسیون اقتصادی دولت را منحل کرد، نشان داد اراده‌ای جدی برای حل معضل مستأجران ندارد. در صورت واگذاری این امر به شهرداری‌ها، این اقدام می‌تواند مؤثر باشد؛ زیرا شهرداری‌ها امکانات مناسبی در اختیار دارند و در بسیاری از کشورهای دنیا نیز همین الگو اجرا می‌شود. شهرداری‌ها بیشترین درگیری را با معضلات بد مسکنی، حاشیه‌نشینی و مشکلات اجتماعی ناشی از مسکن دارند. با این حال، در حوزه ساخت‌وساز نیز بیشترین فشار را وارد می‌کنند.

علاوه بر کمبود زمین که دولت در آن مقصر است، شهرداری‌ها نیز در صدور مجوزها سخت‌گیری‌های گسترده‌ای اعمال می‌کنند و مشکلات متعددی برای بخش ساخت‌وساز ایجاد کرده‌اند؛ به‌گونه‌ای که خود شهرداری‌ها نیز با چالش درآمدی مواجه شده‌اند. در بسیاری از کشورها، شهرداری‌ها تسهیلات گسترده‌ای برای ساخت مسکن در نظر می‌گیرند و این امر به منبع درآمد پایدار برای آن‌ها تبدیل می‌شود. اما در کشور ما، به دلیل سنگ‌اندازی‌ها و دریافت عوارض و هزینه‌های سنگین، عملاً ساخت‌وساز کاهش یافته است. شهرداری‌ها بارها ناچار شده‌اند بودجه خود را اصلاح کنند، زیرا درآمدهای پیش‌بینی شده محقق نشده است. بنابراین باید با ارائه تسهیلات و معافیت‌های گسترده، کمبود مسکن در جبران کرده و از محل افزایش ساخت‌وساز، درآمد پایدار ایجاد کنند.

موضوع اصلی در اجاره‌نشینی، کمبودهای عمده در عرضه است. دولت می‌تواند با واگذاری زمین رایگان، مطابق قوانین بالادستی، مشکلات را حل کند. بازار اجاره از عرف‌های نادرست و بی‌قانونی رنج می‌برد. برای نمونه، موضوع ودیعه یا رهن در شکل فعلی آن در دنیا مرسوم نیست. در عرف بین‌المللی، مبلغ رهن معمولاً معادل سه برابر اجاره ماهانه است و باید در پایان قرارداد، همراه با سود متعلقه، به مستأجر بازگردانده شود؛ اما در ایران، رهن به معضلی بزرگ‌تر از اجاره تبدیل شده و بدون سقف، بدون ضابطه و بدون کارشناسی، ارقام نجومی تعیین می‌شود؛ در حالی که رهن ماهیتاً وجه ضمانت و التزام برای پرداخت اجاره و جبران خسارت احتمالی است. همچنین در شرایط فعلی، پول مردم به عنوان ودیعه دریافت می‌شود، اما تورم و ارزش زمانی پول در آن لحاظ نمی‌شود و در نهایت با کاهش ۵۰ تا ۶۰ درصدی ارزش، به مستأجر بازگردانده می‌شود؛ موضوعی که قابل قبول نیست.

بین الملل

قدردانی حماس از پاسخ ایران و یمن به جنایات رژیم صهیونیستی

جنبش حماس تأکید کرد: ما از پاسخ ایران و یمن بسیار قدردانی می‌کنیم؛ تلاش برای توقف تجاوزات صهیونیستی و جنایت‌های مستمر آن در غزه، کرانه باختری، قدس و لبنان به اولویت فوری تبدیل شده است. این جنبش افزود: تجاوزات رژیم صهیونیستی علیه غزه، لبنان و ایران تنها این طرف‌ها را هدف قرار نمی‌دهد بلکه تجاوز علیه کل امت اسلامی است. حماس همچنین تأکید کرد که همه اقصا امت اسلامی باید در یک صف واحد برای رویارویی با این تجاوزات مستمر بایستند و همه اشکال همبستگی و پشتیبانی را تقویت کنند. در پی تداوم حملات اسرائیل به لبنان، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از آغاز عملیات «نصر» علیه برخی اهداف و پایگاه‌های نظامی رژیم صهیونیستی خبر داد. مقامات نظامی ایران همچنین تأکید کرده‌اند در صورت ادامه حملات به لبنان یا هرگونه پاسخ از سوی رژیم صهیونیستی، این رژیم با حملات گسترده‌تر و شدیدتری مواجه خواهد شد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی شب گذشته با اعلام آغاز عملیات نصر علیه مراکز مهم پایگاه‌های هوایی راهبردی نوامیه و تلنوف تأکید کرد: تمام یگان‌های رزمی و عملیاتی سپاه پاسداران برای انجام عملیات عبرت آموز گسترده در تمام جبهه‌ها در آمادگی کامل است.

دکتر حلیا دوطاقي

پژوهشگر حقوق بین‌الملل

مذاکره زیر فشار؛ بازتولید نظم نابرابر

مخالفت با مذاکره، مخالفت با دیپلماسی نیست. مسئله، مذاکره تحت تهدید به زور و در چارچوب روابطی است که در ادبیات حقوق بین‌الملل از آن‌ها با عنوان «معاهدات نابرابر» یاد می‌شود. تاریخ حقوق بین‌الملل، به‌ویژه در مواجهه با آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین، صرفاً تاریخ گسترش هنجارهای جهانی نیست؛ بلکه در بسیاری موارد، تاریخ حقوق‌سازی/قانونی‌سازی نابرابری و تبدیل برتری نظامی و اقتصادی به تعهدات حقوقی الزام‌آور علیه جنوب جهانی است.

هسته‌ای نه تنها به خلع سلاح کامل نزدیک نشده‌اند، بلکه همچنان امتیازات راهبردی خود را حفظ کرده‌اند؛ در حالی که کشورهای فاقد سلاح هسته‌ای با شدیدترین سازوکارهای نظارتی و محدودیت‌های فناورانه مواجه‌اند. از این منظر، مطالبه حق بهره‌مندی از فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای صرفاً یک مطالبه فنی نیست؛ بلکه بخشی از مطالبه گسترده‌تر حق توسعه و برابری حاکمیتی است.

یکی از ضعف‌های جدی در فضای عمومی نیز فقدان آگاهی تاریخی نسبت به مفهوم استعمار نو است. بسیاری گمان می‌کنند سلطه تنها زمانی وجود دارد که پرچم بیگانه بر فراز سرزمین‌ها برافراشته شود. حال آنکه سلطه در قرن بیست و یکم بیش از هر زمان دیگری از مسیرهای اقتصادی، حقوقی و معرفتی اعمال می‌شود. هنگامی که این تاریخ فراموش شود، مطالبه تسلیم به جای عدالت، به نام صلح عرضه می‌شود و پذیرش روابط نابرابر قدرت به عنوان عقلانیت سیاسی معرفی می‌گردد. در چنین شرایطی، افراد ممکن است ناخواسته به بازتولید همان گفتمان‌های ناکام‌کننده که حق توسعه و استقلال ملت‌ها را محدود می‌سازند. تاریخ مبارزات جهان سوم/جنبش‌های استقلال طلبانه بریک اصل بنیادین استوار بود: ملت‌ها از قدرت‌های مسلط طلب لطف نمی‌کنند؛ آن‌ها حقوق خود را دیکته می‌کنند. عدالت، توسعه، برابری حاکمیتی و حق تعیین سرنوشت، امتیازاتی نیستند که از سوی قدرت‌های بزرگ اعطا شوند؛ حقوقی هستند که از دل دهه‌ها مبارزه ضد استعماری به دست آمده‌اند. از این رو، پرسش اصلی امروز نه «مذاکره یا عدم مذاکره»، بلکه این است که آیا مذاکرات قرار است در خدمت صلحی عادلانه و مبتنی بر برابری باشد، یا در خدمت بازتولید همان روابط نابرابری که شرایط اقتصادی را برای کودتا، و شرایط سیاسی-حقوقی را برای اقدام تجاوزکارانه علیه ایران فراهم ساخت.

فناورانه کشورهای پیرامونی. نمونه‌های معاصر نیز کم نیستند. توافقات تجاری پیشنهادی ایالات متحده با برخی کشورهای جنوب جهانی، از جمله هند، نشان می‌دهد چگونه دسترسی نامتقارن به بازارها، تعیین اهداف یک‌طرفه وارداتی و محدودسازی ابزارهای سیاست صنعتی می‌تواند کشورها را به «بازارهای در اختیار» قدرت‌های مسلط تبدیل کند؛ وضعیتی که یادآور روابط اقتصادی دوران استعمار است، هرچند این بار با زبان تجارت آزاد و رقابت منصفانه توجیه می‌شود. در این چارچوب، ارزیابی هرگونه توافق هسته‌ای با مذاکره با ایران نیز باید فراتر از شعارهای کلی درباره صلح و دیپلماسی صورت گیرد. مسئله این نیست که مذاکره ذاتاً نامشروع است؛ مسئله آن است که توافقی که تحت تهدید مداوم جنگ، تحریم، خرابکاری، ترور دانشمندان، حملات نظامی یا اظهارات‌اتی از جنس «اگر توافق نکنید، بمباران ادامه خواهد یافت» شکل گیرد، تا چه اندازه می‌تواند بیانگر رضایت آزاد و برابر باشد. در حقوق بین‌الملل، رضایت تحت اجبار همواره یکی از بنیادی‌ترین مسائل مشروعیت حقوقی بوده است.

برجام نیز، فارغ از ارزیابی‌های سیاسی، از منظر انتقادی حقوق بین‌الملل واجد این پرسش اساسی است که آیا توازن حقوق و تعهدات در آن واقعاً متقارن بود؟ ایران متعهد به پذیرش مجموعه‌ای از محدودیت‌ها و نظارت‌هایی فراتر از الزامات معمول رژیم عدم اشاعه شد، در حالی که تضمین‌های ارائه‌شده از سوی طرف‌های مقابل نه پایدار بود و نه الزام‌آور. خروج یکجانبه آمریکا از توافق، بدون تحمل هزینه حقوقی متناسب، این عدم تقارن را بیش از پیش آشکار کرد.

همزمان، ساختار کلی رژیم عدم اشاعه هسته‌ای نیز با نوعی نابرابری ساختاری مواجه است. پس از دهه‌ها، قدرت‌های

از معاهدات تحمیلی قرن نوزدهم بر چین و امپراتوری عثمانی گرفته تا ترتیبات اقتصادی و قراردادی قرن بیستم، قدرت‌های استعماری همواره کوشیدند روابط سلطه را در قالب زبان حقوق، قرارداد بین‌المللی و «نظم مبتنی بر قواعد» بازتولید کنند. همان‌گونه که شماری از پژوهشگران انتقادی حقوق بین‌الملل نشان داده‌اند، بسیاری از سازوکارهای حقوق قرارداد‌های بین‌المللی و حقوق فراملی نه برای تحقق برابری حاکمیت‌ها و احترام به استقلال کشورها، بلکه برای حفظ ساختارهای نابرابر اقتصاد جهانی شکل گرفتند. آرای داوری نفتی دهه ۱۹۵۰ در ابوظبلی نمونه‌ای گویا بود؛ جایی که حقوق داخلی جوامع غیرغربی «نامناسب» یا «توسعه نیافته» تلقی شد و قواعدی فراملی/غربی جایگزین اراده و حاکمیت ملی گردید تا منافع شرکت‌های خارجی تضمین شود. این منطق امروز نیز در اشکال جدید ادامه یافته است. استعمار معاصر الزاماً با اشغال مستقیم سرزمین‌ها عمل نمی‌کند؛ بلکه بر دو رکن استوار است: انباشت سرمایه و تولید مشروعیت. سلطه دیگر صرفاً با ناوگان‌های جنگی اعمال نمی‌شود؛ بلکه از طریق نهادهای حقوقی، رژیم‌های تحریمی، ترتیبات تجاری نابرابر و گفتمان‌هایی چون «آزادی»، «دموکراسی»، «مذاکره» و «نظم مبتنی بر قواعد» بازتولید می‌شود. نتیجه اما اغلب یکسان است: محدود شدن حق توسعه، استقلال اقتصادی و ظرفیت‌های

در سال‌های اخیر، امارات متحده عربی کوشیده است تصویری از خود به عنوان یک بازیگر اقتصادی مدرن، مرکز تجارت جهانی و پل ارتباطی شرق و غرب ارائه دهد. اما پشت‌این ویترین پرزرق و برق، نشانه‌های فزاینده‌ای از ایفای نقشی فراتر از یک شریک اقتصادی دیده می‌شود.

آنچه امروز در مناسبات امارات با رژیم اسرائیل مشاهده می‌شود، شکل‌گیری یک شبکه امنیتی، اطلاعاتی و راهبردی است که آثار آن از خلیج فارس تا شاخ آفریقا قابل مشاهده است. گزارش‌های متعدد حاکی از آن است که ابوظبلی به بستری برای فعالیت‌های اطلاعاتی و امنیتی رژیم صهیونیستی تبدیل شده و همکاری میان دو طرف از سطح مناسبات سیاسی عبور کرده است.

گزارش روزنامه وال استریت ژورنال در خرداد ۱۴۰۵ از ارتباط امنیتی «نزدیک» امارات و اسرائیل در جنگ اخیر علیه ایران حکایت دارد: رئیس موساد دست کم دو بار محرمانه به ابوظبلی سفر کرده و سامانه‌های دفاعی اسرائیل نیز برای حمایت از عملیات جنگی به امارات منتقل شده است. سازمان‌های اطلاعاتی رژیم صهیونیستی اکنون از ابوظبلی به عنوان «پایگاه پیشرفته» ای برای شنود و نفوذ در ایران استفاده می‌کنند. طبق گزارش‌ها، شرکت فناوری اسرائیلی NSO ابزارهای هک و جاسوسی خود را به امارات فروخته و این تکنولوژی برای نفوذ به تلفن‌های همراه و رصد اهدافی مثل ایران، حزب‌الله قطر به کار گرفته شده است.

در قاره آفریقا، امارات با سرمایه‌گذاری‌های گسترده (از جمله ۴۴۲ میلیون دلار در بندر بزباره سومالی‌لند) نفوذ خود را تحکیم کرده است. تل‌آویو به تازگی به رسمیت شناختن استقلال سومالی‌لند را «دستاوردی تاریخی» عنوان کرد که گزارش شده با پشتیبانی امارات انجام شده است. این شراکت استراتژیک سه جانبه (امارات-اسرائیل-سومالی‌لند) در صدد این هست که کنترل مسیرهای دریایی باب المندب و خلیج عدن را به نفع محور مشترک آنها تغییر دهد. اتیوپی نیز نمونه دیگری است؛ بنابر گزارش‌ها اتیوپی بخشی از «محور امارات-اسرائیل» محسوب می‌شود؛ ابوظبلی با سرمایه‌گذاری در بنادر و ساخت زیرساخت‌های تجاری و لجستیکی، دسترسی ادیس‌آبابا به دریا را تضمین کرده و تل‌آویو فناوری‌های آب و کشاورزی و امنیت سایبری را در اختیار این کشور قرار داده است. این روابط سرمایه‌گذارانه به اتیوپی اجازه می‌دهد در تقابل‌های منطقه‌ای مستقل عمل کند، اما در عمل وابستگی جدیدی به شبکه اطلاعاتی و امنیتی دشمن پیدا می‌کند.

در سودان جنگ‌زده نیز ابوظبلی متهم است که با تأمین مالی شبه نظامیان جدایی طلب و تسهیل حملات پهلپادی علیه پایتخت این کشور، به بی‌ثباتی دامن زده است. صادرات طلای سودان به امارات و تعامل مالی با طرفین درگیری نشان می‌دهد که امارات بزرگ‌ترین بازیگر خارجی در سودان است و منافعی را به قیمت ادامه جنگ داخلی حفظ می‌کند. این تلاش‌ها در ظاهر اقتصادی توجیه می‌شوند، اما در واقع شبکه‌ای شبیه «محور نیابتی صهیونیستی» را شکل می‌دهد که ریشه در هماهنگی اطلاعاتی و نظامی امارات-اسرائیل با حمایت آمریکا دارد و در تضاد آشکار با منافع کشورهای اسلامی و مستقل عمل می‌کند.

رامات دیوید، حیفا و تل آویو زیر آتش رفتند؛ ضاحیه بی پاسخ نماند

تحمیل معادله جدید به منطقه

تنها ساعاتی پس از حمله جنایتکارانه رژیم صهیونیستی به ضاحیه بیروت؛ منطقه‌ای که پیش‌تر صراحتاً از سوی جمهوری اسلامی ایران خط قرمز اعلام شده بود، موجی از حملات موشکی ایران، یمن و دیگر اضلاع

محور مقاومت، سرزمین‌های اشغالی را درنوردید. پاسخ این بار اعلام پایان یک راهبرد آمریکایی-صهیونیستی بود؛ راهبردی که می‌کوشید مقاومت را در چرخه‌ای از ضربات محدود و بی‌پاسخ گرفتار کند.

محسن فرهنگد

روزنامه‌نگار

حمله شامگاه یکشنبه نیروی هوافضای سپاه پاسداران به پایگاه هوایی رامات دیوید به‌عنوان مبدأ تجاوزات اخیر علیه ضاحیه و جنوب لبنان، در کنار هدف قرار گرفتن حیفا، تل‌آویو و مراکز حساس امنیتی و نظامی رژیم صهیونیستی، حامل پیامی روشن بود؛ عبور از خطوط قرمز دیگر هزینه‌ای فراتر از تصور تل‌آویو خواهد داشت.

در همان ساعات، ارتش یمن و مجاهدان انصارالله نیز با شلیک موشک به مناطق جنوبی فلسطین اشغالی و اعلام انسداد باب‌المندب به روی کشتی‌های اسرائیلی، جبهه دیگری را گشودند. همزمان نیروهای مقاومت عراق هشدار دادند هرگونه ورود مستقیم آمریکا به جنگ با پاسخ علیه نیروهای آمریکایی مواجه خواهد شد؛ هشدار که با هدف قرار گرفتن یک پهپاد آمریکایی در صحرای کربلا رنگ واقعیت به خود گرفت.

اما اهمیت پاسخ ایران فراتر از ابعاد نظامی آن است. نخست آنکه این

عملیات عملاً مرگ «دکترین ضاحیه» را اعلام کرد. راهبردی که سال‌ها بر پایه ویران‌سازی گسترده مناطق مسکونی و تحمیل هزینه انسانی برای شکستن اراده مقاومت بنا شده بود، این بار با مانعی متفاوت مواجه شد. آنچه پس از هفتم اکتبر در غزه رخ داد، قرار نیست با همان ابعاد و همان فرمول در لبنان تکرار شود. ضاحیه هدف قرار گرفت، اما پاسخ از همان نقطه آغاز شد. نکته دوم، شکست پروژه آمریکایی-صهیونیستی نگه داشتن تنش‌ها در «منطقه خاکستری» بود. طی ماه‌های گذشته تلاش شد ایران و محور مقاومت در وضعیتی از درگیری‌های محدود، فرسایشی و زیرآستانه جنگ گرفتار شوند؛ وضعیتی که دشمن بتواند ضربه بزند اما هزینه‌ای متناسب دریافت نکند. پاسخ اخیر نشان داد چنین محاسبه‌ای از اساس نادرست است و هر تجاوزی با پاسخی چندین برابر مواجه خواهد شد. در بعد نظامی نیز عملیات اخیر حامل نشانه‌های مهمی بود. پرتاب موشک‌ها از طیف متنوعی از شهرهای موشکی کشور نشان داد برخلاف تبلیغات مکرر واشنگتن و تل‌آویو، نه تنها زیرساخت

موشکی ایران از بین نرفته، بلکه حتی پس از سنگین‌ترین حملات و فشارهای چند هفته اخیر نیز همچنان کاملاً عملیاتی و آماده نبرد است. همچنین استفاده گسترده از نسل‌های جدید موشک‌های خیبرشکن، عماد و قدر و ثبت اصابت‌های مکرر به اهداف تعیین‌شده، بار دیگر ضعف روزافزون سامانه‌های پدافندی رژیم صهیونیستی را آشکار کرد.

آنچه بیش از همه در تحولات اخیر به چشم می‌آید، واقعیت عینی «وحدت ساحات» است. از تهران تا صنعاء، از بغداد تا بیروت، جبهه‌های مقاومت نه به صورت جزایری جداگانه بلکه به مثابه یک پیکره واحد عمل می‌کنند. سه سال تجربه پس از هفتم اکتبر، شبکه‌ای از هماهنگی و هم‌افزایی را شکل داده که امروز به حلقه آتشی فشرده‌تر علیه رژیم صهیونیستی تبدیل شده است. پیامی که از این معادله جدید مخابره می‌شود روشن است؛ هرچه دامنه تجاوز گسترده‌تر شود، جبهه پاسخ نیز وسیع‌تر خواهد شد و هزینه استعمارگری آمریکایی و جنایتگری اسرائیلی با شتاب بیشتری افزایش خواهد یافت.

یادداشت

چرا باید زیرساخت‌های اسرائیل را هدف قرار داد؟

علیرضا خوش‌نویس
روزنامه‌نگار

تحولات اخیر در منطقه بار دیگر نشان داد که رژیم صهیونیستی در مسیر بحران‌سازی مزمن خود، حتی خطوط قرمز نا نوشته را نیز زیر پا می‌گذارد. حمله به بیروت و نقض آشکار آتش‌بس، حلقه‌ای دیگر از زنجیره رفتارهای ماجراجویانه‌ای بود که سال‌هاست امنیت منطقه را هدف قرار داده است. این اقدام، بلافاصله با پاسخ قاطع جمهوری اسلامی ایران و محور مقاومت روبه‌رو شد؛ پاسخی که با شلیک موشک و هدف قرار گرفتن مواضع حساس، پیام روشنی را مخابره کرد، دوران حمله بدون هزینه به پایان رسیده است.

اما نکته نگران‌کننده آنجاست که پس از دریافت این پاسخ، رژیم صهیونیستی تلاش کرد با یک عملیات جدید علیه پتروشیمی کارون ماهشهر سطح درگیری را به حوزه زیرساخت‌های حیاتی بکشد. این رفتار، به‌وضوح نشان می‌دهد که تل‌آویو در پی عادی‌سازی حمله به زیرساخت‌هاست؛ یعنی تبدیل جنگ محدود نظامی به جنگ اقتصادی-زیرساختی، با هدف فشار بر زندگی مردم و ایجاد بی‌ثباتی گسترده.

چنین رویکردی اگر بدون پاسخ بازدارنده و حساب‌شده باقی بماند، به یک الگوی خطرناک تبدیل خواهد شد؛ الگویی که در آن پالایشگاه‌ها، مراکز انرژی و زیرساخت‌های حیاتی، به اهداف مشروع در ذهن متوهمانه رژیم اشغالگر بدل می‌شوند. دقیقاً در همین نقطه است که مفهوم بازدارندگی معنا پیدا می‌کند؛ بازدارندگی نه در سطح شعار، بلکه در سطح اقدام متقابل و قاطع.

در شرایطی که طرف مقابل به سمت گسترش دامنه درگیری به زیرساخت‌ها حرکت می‌کند، بازدارندگی نیز باید متناسب با همان منطق تعریف شود. هرگونه تعرض به زیرساخت‌های حیاتی ایران، باید با پاسخی هم‌سنگ و بازدارنده روبه‌رو شود تا محاسبات طرف مقابل دچار اختلال جدی گردد.

در این چارچوب، بازدارندگی مؤثر تنها زمانی شکل می‌گیرد که هزینه اقدامات تجاوزکارانه برای رژیم صهیونیستی غیرقابل پیش‌بینی و سنگین باشد؛ به گونه‌ای که هر تصمیم برای حمله، پیش از اجرا، در اتاق‌های محاسباتی آن رژیم متوقف شود. این همان نقطه‌ای است که معادله «چشم در برابر چشم» نه به عنوان شعار، بلکه به عنوان منطق جلوگیری از جنگ فراگیر مطرح می‌شود. نمونه آن حمله ایران به پالایشگاه بازان در حیفا بود. این نوع حملات حتماً منطق هزینه‌فایده را برای غرب و رژیم صهیونیستی پررنگ خواهد کرد.

در نهایت، تجربه تاریخی منطقه نشان داده است که رژیم صهیونیستی و حامیان غربی آن، تنها در برابر بازدارندگی واقعی از خطای محاسباتی عقب‌نشینی می‌کنند. استمرار امنیت زیرساختی و ثبات منطقه‌ای، در گرو آن است که هر اقدام ماجراجویانه، پاسخی متناسب، دقیق و بازدارنده در پی داشته باشد؛ پاسخی که اجازه ندهد حمله به پالایشگاه‌ها و مراکز حیاتی به یک رفتار عادی شده تبدیل شود.

پایان بازی یک‌طرفه

حمله به ضاحیه قرار بود نمایش قدرت باشد، اما به صحنه فروپاشی یک محاسبه تبدیل شد. پاسخ همزمان ایران، یمن و مقاومت عراق نشان داد دوران تفکیک جبهه‌ها و مدیریت تنش در منطقه خاکستری به سر آمده است. امروز هر تجاوز به یکی از اضلاع مقاومت، می‌تواند آتشی هماهنگ را در سراسر منطقه علیه آمریکا و رژیم صهیونیستی شعله‌ور کند.

سیاست خارجی

پاکت پیام یا سپر سیاسی مسئولین!

روز گذشته تصویرهای بزرگ از سیدعباس عراقچی که یک پاکت بزرگ قهوه‌ای حامل پیام آمریکا با برچسبی انگلیسی در دست دارد به شدت فضای رسانه‌ای کشور را تحت الشعاع قرار داد و به عنوان عکس یک روزنامه‌های اصلاح طلب منتشر شد. این پیام که گفته شده بود مخاطب آن رهبر معظم انقلاب است با پوشش گسترده رسانه‌های این جریان همراه شد. به نظر می‌رسد این اتفاق عجیب که تا به حال سابقه نداشته با این هدف صورت گرفته است تا هزینه هر اتفاقی پای رهبری نوشته شود و مسئولان سیاسی را مبری کند. به بیان دیگر زمینه برای این استدلال فراهم شود که در روزهای آینده چه توافق و عقب‌نشینی صورت بگیرد چه جنگ بشود ارتباط مستقیم با پاسخ ایران به پیام وارده داشته است. گویا در شرایط کنونی سیاستمداران همه در این نقطه اشتراک دارند: بهتر است بار مسئولیت سنگین این دوره حساس، روی دوش یک فرد متمرکز بماند تا بعداً بتوانند در صورت لزوم بگویند «تصمیم نهایی آنجا گرفته شد».

این سطح از «رونمایی از پاکت» در سابقه دیپلماسی کمتر دیده شده و بیشتر شبیه به سناریوهای «مدیریت ادراک» داخلی است تا دیپلماسی واقعی. دیپلماسی وقتی به نمایش تقلیل پیدا کند، بیشتر از آنکه حل‌کننده بحران باشد، ابزار سیاسی برای مقاصد داخلی دارد و نسبتی با منافع ملی نخواهد داشت.

■ تلفن:

۰۲۱-۸۸۴۹۹۳۷۲

■ صاحب امتیاز:

محسن منصوری

■ مدیر مسئول:

حمیدرضا بیانی

■ کدپستی:

۱۵۹۸۹۷۵۷۱۵

■ آدرس: خ سه‌په‌د قرنی خ شاداد پلاک ۲۲ واحد پنج

■ چاپخانه: صمیم

nobonyadonline nobonyadonline

nobonyadonline.ir

فرهنگ

۸

C U L T U R A L

■ سه‌شنبه ۱۹ خرداد ۱۴۰۵ ■ سال اول ■ شماره ۵۹ ■

یادداشت

ای کاش چند بابک
خواجه پاشا بیشتر داشتیم

ایمان عظیمی

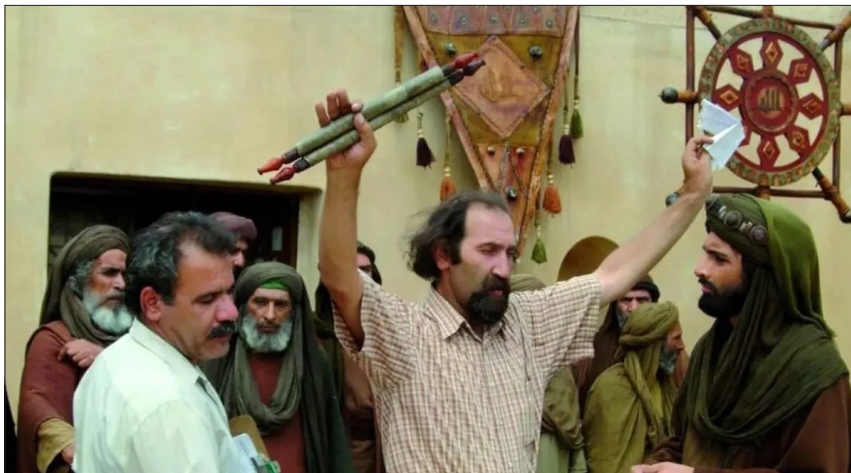
روزنامه‌نگار

محمد ساسان، مدیر مرکز تولیدات سینمایی سوره خبرداد که پروژه‌آتی این موسسه در مورد کودکان میناب است و بابک خواجه‌پاشا وظیفه کارگردانی آن را برعهده دارد. در این اثر، منوچهر محمدی تهیه‌کننده پروژه خواهد بود. ۱۶۸ اسم موقت این فیلم است و همانطور که از نام‌گذاری بیانگرانه و خودآگاهانه آن پی‌داست بابک خواجه‌پاشا قصد دارد با تأکید بر دنیای پاک و شیرین کودکان فاجعه میناب را در حد وسیع خود به مخاطبان ایرانی و خارجی معرفی کند تا دست مادر جنگ روایت‌ها خالی نباشد. این آمریکا و اسرائیل بودند که زندگی را بر بسیاری از مردم مظلوم منطقه و ایران خودمان تلخ کردند و چنانچه ما بخواهیم نسبت به این جنایت‌ها موضع دفاعی و صرفاً واکنشی بگیریم کلاهمان پس معرکه است. ساخت فیلم در مورد میناب، لامرد، ناوچه دنا و رهبر شهید انقلاب نه تنها وظیفه تلقی می‌شود، بلکه باید در سطح کلان راهبردها تئوریزه و تبدیل به سنتی پایدار شود تا مردم ایران در بمباران همیشگی و پایدار توپخانه دشمن یادشان نرود که چه کسانی مسبب اصلی و تام و تمام دردها و مشکلات‌شان هستند. به همین خاطر باید از نقش مثبت امثال بابک خواجه‌پاشا در این زمینه نهایت تقدیر و تشکر را به عمل آورد و گفت که در فقدان سلبریتی‌های بی‌خاصیت و فاقد ایده است که حضور کارگردان «در آغوش درخت» در وسط صحنه به چشم می‌آید و اهمیت پیدا می‌کند، چون فارغ از انجام رسالت اخلاقی، همسو کردن بخشی از هنرمندان با انقلاب اسلامی نیاز و دغدغه ما برای پیشروی در ابعاد نرم و رسانه‌ای جنگ تمدنی است. خواجه‌پاشا پیش از ساختن سرزمین فرشته‌ها با در آغوش درخت این امید را در دل بچه‌های گفتمان انقلاب زنده کرده بود که اواز پیش‌نیازهای لازم برای خدمت به ایران و جمهوری اسلامی برخوردار است و باید در این مسیر بدون هیچ ترس و واهمه‌ای به تولید محتوا در مدیوم سینما و تلویزیون بپردازد. خواجه‌پاشا تاکنون دو قسمت از سریال اپیزودیک «سرو، سپید، سرخ» را هم کارگردانی کرده، اما شاید بد نباشد که برای مدتی هم که شده با هدف دفاع از میراث سینمایی‌اش از این فضا فاصله بگیرد. با اینحال کاش چند بابک خواجه‌پاشا بیشتر داشتیم تا لازم نباشد جای خالی بقیه را پر کند.

مرور موفق‌ترین آثار تلویزیونی و سینمایی مربوط به حادثه کربلا

«مختارنامه»؛ معیار طلایی آثار عاشورایی

تعداد بازیخ‌ها و میزان ماندگاری در حافظه عمومی نشان می‌دهد که در تلویزیون، «مختارنامه» همچنان با فاصله مهم‌ترین و پرنفوذترین اثر این حوزه است؛ اثری که هم در بخش نخست، هم در بازیخ‌های مکرر، استنادی بی‌نظیر ثبت کرده است.

محمد قربانی

روزنامه‌نگار

پس از آن، «شب دهم»، «معصومیت از دست رفته» و پس از این‌ها «ولایت عشق» و «طفلان مسلم» در حافظه مناسبی رسانه ایران جای دارند. در سینما نیز «روز واقعه» مهم‌ترین فیلم کربلا محور از حیث ماندگاری و گستره دیده‌شدن است، در حالی که «رستاخیز» با وجود مقیاس تولید و جوایز فراوان، به دلیل توقف اکران از تبدیل شدن به یک پدیده فراگیر بازمانده است. برای رتبه‌بندی آثار عاشورایی، اتکا به یک شاخص واحد گمراه‌کننده است. در تلویزیون، صرف «درصد بیننده در بخش اول» کافی نیست، چون برخی آثار با بازیخ‌های چندباره و مصرف مناسبی سالانه، عمر رسانه‌ای بسیار بلندتری پیدا می‌کنند. در سینما هم فقط «فروش گیشه» تعیین‌کننده نیست، چون بخشی از مهم‌ترین آثار کربلا محور با متعلق به دوره‌ای با قیمت بلیت پایین‌ترند، با اساساً اکران کامل نداشته‌اند. بر همین مینا، در این گزارش از مدل ترکیبی استفاده شده است: شاخص اول؛ عدد رسمی یا نقل‌شده از نهاد‌های معتبر درباره میزان مخاطب یا فروش، شاخص دوم؛ تکرار بازیخ و توزیع، شاخص سوم؛ اثرگذاری فرهنگی و شاخص چهارم؛ دسترسی واقعی مخاطب.

در سریال‌ها، رتبه نخست بی‌تردید به «مختارنامه» تعلق می‌گیرد. این مجموعه ۴۰ قسمتی به کارگردانی داوود میرباقری در زمان پخش نخست، بنا بر داده‌های اعلامی رسانه ملی، جزو پربیننده‌ترین مجموعه‌های تاریخی-مذهبی تلویزیون قرار گرفت و در برخی گزارش‌ها میزان بیننده آن حدود ۷۰ درصد مخاطبان تلویزیون برآورد شد. اما امتیاز اصلی آن فقط عدد اولیه نبود؛ بازیخ‌های مکرر در شبکه‌های مختلف، انتشار گسترده نسخه

کنسرت سه‌میلیونی؛ موسیقی
برای مردم یا ثروتمندان؟

سعید مصباح

روزنامه‌نگار

اظهارات اخیر مدیرکل دفتر موسیقی درباره افزایش قیمت بلیت کنسرت‌ها بیش از آن که شبیه موضع یک مدیر فرهنگی باشد، یادآور سخنان یک تحلیلگر بازار است. او می‌گوید افزایش قیمت‌ها «ناگزیر» است و مجموعه تحت مدیریت او صرفاً تلاش می‌کند جلوی رشد «غیرمتعارف» قیمت‌ها را بگیرد. همین چند جمله کافی است تا پرسشی جدی پیش روی افکار عمومی قرار بگیرد؛ اگر قرار است گرانی ناگزیر باشد، بازار قیمت‌ها را تعیین کند و مسئولان صرفاً ناظر روندها باشند، اساساً نقش نهاد‌های فرهنگی چیست و دقیقاً چه چیزی را مدیریت می‌کنند؟

هیچ‌کس منکر تورم، افزایش هزینه سالن‌ها، دستمزد عوامل و دشواری‌های اقتصادی نیست. مسئله از جایی آغاز می‌شود که تمام این مشکلات به عنوان توجیهی برای انتقال هزینه‌ها به سمت مخاطب مورد استفاده قرار می‌گیرند. در چنین شرایطی ساده‌ترین راه آن است که قیمت بلیت افزایش پیدا کند و بار همه ناکارآمدی‌ها بر دوش مردمی بیفتد. نتیجه نیز کاملاً روشن است؛ بلیت برخی کنسرت‌ها به مرز سه میلیون تومان رسیده و موسیقی زنده به تدریج از یک تجربه فرهنگی عمومی به کالایی لوکس تبدیل شده است.

اما شاید مسئله مهم‌تر از خود گرانی، سکوت درباره کیفیت اجراها باشد. وقتی مخاطب قرار است چند میلیون تومان برای یک اجرای زنده هزینه کند، حق دارد بپرسد دقیقاً در ازای چه چیزی پول می‌پردازد؟ آیا موسیقی پاپ ایران امروز در سطحی قرار دارد که چنین قیمت‌هایی را توجیه کند؟ چند نفر از چهره‌های پر فروش این عرصه صاحب آثار ماندگارند؟ چند اجرا از منظر تنظیم، نوازندگی، کیفیت صدا و استانداردهای فنی قابل مقایسه با کنسرت‌های معتبر جهانی هستند؟

در نهایت ماجرا به این پرسش ختم می‌شود که آیا قرار است موسیقی نیز مانند بسیاری از کالاهای دیگر از سبد مردم حذف شود؟ اگر پاسخ مثبت است، بهتر است مسئولان فرهنگی صادقانه اعلام کنند که سالن‌های کنسرت دیگر برای همه مردم نیست. اما اگر هنوز قرار است موسیقی بخشی از زندگی فرهنگی جامعه باشد، نمی‌توان صرفاً به «ناگزیر بودن» گرانی اشاره کرد و از کنار مسئولیت مدیریت آن گذشت. مدیریت فرهنگی زمانی معنا پیدا می‌کند که بتواند میان اقتصاد و فرهنگ تعادل برقرار کند.

قسمت سوم
گاندو مهمان
خانه‌های مردم
می‌شود

ماهان صیادی، مدیرعامل موسسه اندیشه شهید اعلام کرد که فیلمنامه قسمت سوم سریال گاندو در حال ساخت است و انتظار می‌رود که پس از طی شدن مراحل پیش‌تولید جلوی دوربین برود. فصل اول و دوم این سریال در زمان پخش از

تلویزیون نه تنها مورد اقبال مخاطبان واقع شد، بلکه طیفی از سیاست‌پوین را عصبانی کرد. با وجود این، گاندو یکی از آثار برجسته و هیجان‌انگیز در ژانر جاسوسی و سیاسی صداوسیماست که توانسته با روایتی پرتعلیق و جذاب، مخاطبان بسیاری را به خود جلب کند. این سریال با تمرکز بر موضوع امنیت ملی و مبارزه هوشمندان به شبکه‌های جاسوسی بیگانه، داستانی نفس‌گیر و پرکشش را به تصویر می‌کشد و پرواضح است که بسیاری را عصبانی کند. نقطه قوت اصلی «گاندو»، فضا سازی دقیق، ریتم تند و شخصیت‌پردازی‌های باورپذیر است که بیننده را تا لحظات پایانی پای جعبه جادو می‌کوبد می‌کند. باید گفت که پرداختن به فداکاری و درایت نیروهای امنیتی کشور در خنثی‌سازی توطئه‌های پیچیده دستگاه‌های اطلاعاتی عبی-عربی-غربی نه تنها حس غرور ملی را تقویت می‌کند، بلکه آگاهی مخاطب را نسبت به تهدیدات نرم و جنگ ترکیبی افزایش می‌دهد.